

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **T. S.**, zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Praha 8, Ledčická 649/15, proti žalovanému: **Městský úřad Jeseník**, se sídlem Jeseník, Masarykovo nám. 167/1, zastoupenému JUDr. Patrikem Nešporem, advokátem se sídlem Jeseník, V Oblouku 170/1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci ze dne 30. 8. 2019, č. j. 65 A 32/2019 – 25, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) brojí svou kasační stížností ze dne 14. 10. 2019 proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“ a „napadený rozsudek“), kterým mu byla pod výrokem I. uložena povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MJ/23781/2018/ODSH/Sta do 30 dnů od právní moci napadeného rozsudku, a výrokem II. stanovena povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

[2] Stěžovatel v rámci své kasační stížnosti požádal, aby jí zdejší soud ve smyslu § 107 odst. 1 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přiznal odkladný účinek. V rámci odůvodnění své žádosti odkázal stěžovatel na závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyslovené v usnesení ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, které dle názoru stěžovatele mohou vést v praxi k obtížně řešitelným problémům. Má tomu tak být proto, že respektuje-li správní orgán názor krajského soudu a vydá nové rozhodnutí v souladu s jeho právním názorem, avšak následně dojde ke zrušení rozsudku krajského soudu v kasačním řízení, původní krajským soudem zrušené správní rozhodnutí „obživne“. Mohou tak vedle sebe existovat dvě správní rozhodnutí o téže věci s rozdílným obsahem. Úprava soudního řádu správního

přitom podle stěžovatele v současnosti nenabízí řešení těchto situací, přičemž stěžovatel považuje za sporné, zda by nějaké řešení nabízet měla, zda by tato otázka neměla být spíše řešena v procesních předpisech. Stěžovatel si je současně vědom závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, avšak přesto si dovoluje požádat o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to jednak z důvodu zabránění vzniku popsané situace, když v dané věci se již jedná o žalobu na ochranu proti nečinnosti, a dále i z důvodu přiznaných nákladů řízení před krajským soudem.

[3] Podle § 107 s. ř. s. „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.“ Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“ Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „[p]řiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí“ (důraz přidán).

[4] Ze shora citovaných ustanovení plyne, že podstata odkladného účinku, je-li přiznán, spočívá v pozastavení účinků napadeného rozhodnutí do doby skončení soudního řízení. V projednávané věci uložil krajský soud stěžovateli povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MJ/23781/2018/ODSH/Sta do 30 dnů od právní moci napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud v této souvislosti z obsahu spisového materiálu, který si pro účely rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti od stěžovatele vyžádal, zjistil, že stěžovatel na základě výroku I. napadeného rozsudku vydal dne 29. 10. 2019 rozhodnutí č. j. MJ/56696/2019/ODSH/Sta, které bylo téhož dne doručeno do datové schránky zmocněnce, který žalobce v předmětném správním řízení zastupoval. Z uvedeného je zřejmé, že vydáním daného správního rozhodnutí byla povinnost uložená stěžovateli napadeným rozsudkem konzumována. Za uvedeného stavu tak nelze žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhovět, neboť takový postup je pojmově možný pouze do doby, než účinky napadeného rozhodnutí nastanou, tak jako se tomu stalo v nyní projednávané věci. Nejvyšší správní soud se proto již nezabýval důvody, kterými stěžovatel svou žádost podpořil, neboť tyto nemohly na uvedeném závěru nic změnit a návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. listopadu 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu